

Scénář k rozhlasové reportáži Mirek o bratrovi naší pamětnice Jitky Měšťákové

Sirény

- 24. srpna 1944 se v Pardubicích ozvaly poplachové sirény, oznamující nebezpečí leteckého bombardování. Jejich zvuk, vyhánějící spáče z lůžek do protileteckých krytů a sklepů, měl v sobě cosi strašného. Cílem bala Fantova továrna v Pardubicích. Útok byl silný a způsobil ve městě veliký zmatek a především strach.
Jen dva lidé v celém městě cítili jakési uspokojení nad zvukem sirén. Byla to řádová sestra Anežka a Mirek Pochobradský.

- Jmenujeme se Soňa Lichtenbergová, Anna Dítětová a Natálie E ndlová. 28. března 2018 jsme se v Městské knihovně v Chrudimi setkaly s pamětnicí paní Jitkou Měšťákovou, která nám vyprávěla příběh svého bratra Jaromíra (Mirka) Pochobradského.

- Jaromírovi neřekl nikdo jinak než Mirku. Narodil se 27. 7. 1921 a se svým otcem, ruským legionářem, se zapojil do protifašistického odboje na Chrudimsku. Svou upřímností a velkým vlastenectvím se dostal do konfliktu s jedním ze svých profesorů, aktivním fašistickým stoupencem. Svým chováním na sebe upozornil chrudimskou služebnu gestapa. Nejdříve byl zatčen jeho otec, který jako legionář byl pod drobnohledem gestapa.

- 2. června 1944 byl zatčen doma také Mirek a odvezen na gestapem na chrudimskou četnickou stanici. Kde byl vyslýchán. Pro gestapo byl Mirek klíčový svědek. Ten však ctí zákony odboje, které přikazovaly, že nikdo nesmí prozradit své spolubojovníky, a to i za cenu vlastní smrti.
- Když ho odváděli do z výslechu do cely, vytrhl se a skočil ze schodišti dolů z druhého patra na kamennou dlažbu. Pro gestapo byl velmi cenný svědek, proto hned zavolali lékaře a ten ho doporučil odvést do pardubické nemocnice. Tam dlouho ležel na chirurgickém pavilónu. Kromě lékařů, kteří falšovali zprávy o jeho zdraví a odmítali ho stále vydat gestapu k dalším výslechům, se o něj starala také řádová sestra Anežka.
- *Otevřel opatrně dveře a nahlédl ven. Chodba byla tmavá. Židle před pokojem zůstala prázdná.*

„Teď nebo nikdy!“ rozhodl se náhle a vrátil se do pokoje pro modře pruho vaný nemocniční plášť, ukrytý pod matrací. Spěšně se oblékl a přistoupil ke dveřím. Překvapeně zůstal stát. Do pokoje vklouzla sestra Anežka s náručí prádla a šatstva. Boty svázané do sebe konci tkaniček, měla přehozeny přes ruku.

„Rychle vezměte si šaty a prchněte! Ustrojte se cestou, rychle, ta černá potvora se může co nevidět vrátit! Utekl jako krysa a třese se ve sklepe o svůj velectěný život. Zmizte, a až to všechno skončí a bude po válce, přijďte na kus řeči. A ať už jste venku!“

- Za svítání doběhl do Vlčnova u Chrudimi, kde se skrýval u rodiny Kudláčkovy. Postupně se skrýval na dalších místech a nakonec se stal příslušníkem partyzánské brigády Jana Koziny, kde zůstal do konce války. V roce 1947 se také zúčastnil bojové akce proti banderovcům.
- Mirek Pochobradský za svoji odbojovou činnost získal řadu vyznamenání. Po válce se oženil a přestěhoval do Dobrušky, kde s manželkou společně vychovali dvě děti – dceru a syna.
- V roce 1968 po sovětské okupaci vrátil všechna vyznamenání, včetně sovětského a vystoupil z KSČ. V doprovodném dopise napsal, že tato vyznamenání vrací jako protest proti bezdůvodné okupaci a porušení suverenity našeho státu vojsky Varšavské smlouvy.
- Mirek Pochobradský zemřel 2. června 1977 v Opočně.

